

Andræz hos defendit ab Auer. & Arist. in 7. metaph. nam ipse de mente Scot. 2. sen. dist. 15. quest. 1. tenet, animas venire à prima forma, ad quas inducendas disponit cælum, alias verò formas ab agentibus particularibus, idem Anton. Trom. sed reprobantur hi à Nipho in 7. metaph. disp. 10. & 11. At nunc defendamus nostrum Telelium à calumnijs Martæ Peripatetici.

Marta. r. arg.

Arguebat primò hic Sciolus. Si calor, & frigus essent principia, tunc non essent contraria. Etenim, ait, hæc apud te sunt contraria, tunc se oppugnabunt vsque ad interitum, igitur possent se reducere vsque ad non contrarium; cum autem venerint ad medium latitudinis, cessat contrarietas, ergo, & actio, & cum vltimus frigiditatis gradus nō corrumpatur, nisi à summa caliditate, quæ ibi non est, ergo contraria tunc non erunt,

Fr Thom.

cum vnum non agat in reliquum. Aduertat prius hoc argumentum esse contra Arist. in 2. de gen. t. 46. & seq. in quentē elementa cōtrarijs gaudere differentijs, ex quorum mutua actione, si adæquuantur in potentijs, mixta generari ex illis debilitatis, imminutisq;: sin autem alterum vicerit, alterum in sui naturam conuertere. Igitur dum mixtum conficitur, & elementa veniunt ad medium, non erunt contraria, quia cessat actio, respondeat pro Arist. Sciolus. Prò Telelio aduertere debebat, respondere Telelium omnibus argumentis, saltem impliciter, non enim contradictiones, & inconuenientia, quibus Perip. pressi in eorum via varias fictiones effecerunt, nos angunt. Dicit ergò Telelius in 1. minoris operis primò editi cap. 5. cum calor, & frigus se debilitauerint mutua actione se immittuerint, tunc ex eis, vel vno eorum fiunt entia secunda. Vbi notandum, quòd sol dum calorem mittit in terram, si robustissimus erit calor, tunc citò conuertit in naturam sui, vt potè in molem tenuissimam cæli, vt dicitur 1. maioris operis, secundò editi, capi. 1. si autem non ita robustus inditur calor, conuertet partes terræ in aerem, in aquam, & in diuersa opera quæ apud nos sunt, secundū diuersitatem caloris ageris, & frigoris resistentis, reagentisque, & materiæ dispositiones diuersas, diuersitatemq; calorum, quod enim constituitur à calore per blando, corrumpitur ad excellentiori, vt habet Tel. 1. mai. capi. 13. 14. & sequi. cum verò dicit hic homo, cum veniunt ad medium, cessat actio, debebat comprehendere ex Telelio, quòd qui imbibitur calor terræ, partes minus resistentes conuertit ad dispositiones medias, scilicet, in lentorem, mollietiem, viscositatem, fluores, vapores, & tenuitatem, siq; opus eius interceptiatur frigore, tunc ens aliud generatur, quàm calor intendat, putà lapidis, metalla, & similia, nō tamen illud opus amittit caloris naturam, vt bene Telelius in 1. mai. capit. 7. ait, licet minus robustum, ac occupatum nē agat, obtineat, à reddenante sole absumit vires, & roboratur vel per cōcentrationem, si in imis partibus receptus fuerit, nec putandum est, quòd cesset actio: tunc enim ad medium dicitur